

МОРАЛЬНА КУЛЬТУРА ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Невід'ємною частиною духовної культури життя суспільства і особистості є моральна культура. Вона характеризує соціальні явища, поведінку людей, виходячи з представлення про добро і зла, відваги, справедливості, тощо. Ставлення до іншої людини, до праці і духовних досягнень – це головний показник моральних і соціально – політичних якостей людини. І за словами, за вчинками особистості треба робити висновок про її наміри, настанови і моральну орієнтацію. Моральна культура особистості – це певні етичні знання, котрі стали її глибокими переконаннями, навички, здібності до моральної діяльності, культура почуттів, готовність до самопожертви. Під моральними переконаннями розуміються пережиті, перероблені знання, які перетворились на глибокі настанови світогляду, стали невід'ємними компонентами моральної культури особистості.

Формування моральності припускає внутрішню потребу морального удосконалення і самовиховання. Самовиховання є процесом внутрішнього виховання моральних принципів, перетворення етичних знань у принципи поведінки прагнення перебороти в собі негативні риси і властивості. Цей процес спрямований на вироблення позитивних моральних якостей що відповідають загальнолюдським цінностям, уявленням та ідеалам демократії.

Для формування високих моральних якостей особистості необхідно, щоб знання моралі стали не лише переконанням, але й перетворились на навички, повсякденні норми і принципи поведінки. Як відомо, у культурі можна вважати досягнутими і закріпленими лише ті елементи, які міцно увійшли в побут і звички народу, постійно виявляються у свідомості та діях. Людина, при звичасна робити добро, робить його без роздумів і сумнівів. У людей з високою мораллю етичні знання стають глибоко моральними переконаннями, міцною світоглядною настановою, усвідомленою необхідністю керуватися ними в своїй поведінці.

Впевненість особистості формується в наполегливій праці на користь суспільства та самому собі. Людина високої морально – громадянської культури реально втілює в своїй поведінці принципи гуманізму. Іноді взаємини між людьми зводяться до обміну послугами: «ти-мені, я – тобі». Аморальність таких стосунків полягає в тому, що тут цінується не особистість, а користь, вигода. Вони підривають здорові людські взаємини. Нецивілізовані ринкові стосунки, які переважають сьогодні, реально загрожують моралі суспільства. Українська національна свідомість не може формуватись на бездуховності, аморальності і комерціалізації стосунків між людьми. Відродження України залежить від найшвидшого відродження духовно – моральних ідеалів нашого народу.